

Sygn. akt III U 765/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Przemysłu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Lucyna Oleszek

Protokolant sekretarz sądowy Agnieszka Radochońska

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2014 r. w Przemysłu

na rozprawie

sprawy F. P. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o ustalenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe

na skutek odwołania F. P. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 8 grudnia 2011 r. **nr** (...) - (...)

I. **z m i e n i a** zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala, iż stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązująca płatnika składek F. P. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...) – 1 w J. w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2008 r. do 31 marca 2009 r. nie ulega podwyższeniu o 50 %,

II. **z a s ą d z a** od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz wnioskodawcy F. P. (1) kwotę 120 zł (słownie: sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III U 765/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 września 2014 r.

Decyzją z dnia 8 grudnia 2011 r., znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.stwierdził, że stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek F. P. (1)Firma (...)– 1 w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2008 r. do 31 marca 2009 r. podwyższa się o 50,00 %.

W podstawie prawnej decyzji organ rentowy powołał przepis art. 34 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 z późn. zm.) oraz art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009 r., Nr 205, poz. 1585 z późn. zm.).

W uzasadnieniu decyzji wskazano, iż z danych zaewidencjonowanych w systemie informatycznym (...) wynika, że płatnik składek Firma (...) - 1 F. P. (1) złożył za lata 2004-2008 informacje o danych do ustalenia składki na ubezpieczenie wypadkowe (...) podając w B. „Zestawienie danych do ustalenia kategorii ryzyka dla płatników składek – rodzaj działalności wg (...)”.

Zakład zaznaczył również, iż zgodnie z treścią objaśnień na formularzu (...) o danych do ustalenia składki na ubezpieczenie wypadkowe (...) stanowiącej załącznik Nr 4 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie zróżnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków (Dz. U. Nr 200, poz. 1692 z późn. zm.) w B. „Zestawienie danych do ustalenia kategorii ryzyka dla płatników składek – rodzaj działalności wg (...) należy podać rodzaj przeważającej działalności według Polskiej Klasyfikacji Działalności ((...)), (jest to 5-znakowy kod z zaświadczenia o nadaniu numeru identyfikacyjnego REGON) ujęty w rejestrze REGON w dniu 31 grudnia roku, za który składana jest informacja (...).

Jednocześnie Zakład działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. Nr 199, poz. 1673 z późn. zm.) oraz powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne na podstawie danych zawartych w przekazanych za trzy kolejne lata kalendarzowe 2005, 2006 oraz 2007 ustalił dla wskazanego płatnika składek wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującej w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2008 r. do 31 marca 2009 r. w wysokości 0,84 % podstawy jej wymiaru.

W wyniku kontroli przeprowadzonej u płatnika składek stwierdzono (na podstawie przedłożonych w trakcie kontroli zaświadczeń o numerze identyfikacyjnym REGON z dnia 24 marca 2010 r. oraz z dnia 7 czerwca 2010 r., a także pisma z Urzędu Statystycznego w R. z dnia 19 maja 2010 r.), że aktualny na dzień 31 grudnia 2007 r. dla wskazanego płatnika składek rodzaj przeważającej działalności wg kodu (...) 2004 to (...). wykonywanie robót ogólnobudowlanych związanych ze wznoszeniem budynków. Ponieważ płatnik (pomimo kierowanej korespondencji) nie sporządził wymaganych korekt ZUS z urzędu sporządził poprawne dokumenty (...) za lata 2004- 2008.

Błędne podanie przez płatnika rodzaju działalności wg (...) w Informacjach (...) za lata 2005-2007 spowodowało w rezultacie ustalenie przez Zakład nieprawidłowej, zaniżonej wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe. Po sporządzonych z urzędu korektach informacji (...) z poprawnym kodem (...) i ponownym przeliczeniu danych zawartych w wyżej wymienionych informacjach prawidłowa wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe w roku składkowym 2008/2009 wyniosłaby 1,60% podstawy jej wymiaru. Jednakże zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, jeżeli płatnik składek nie przekaże danych lub przekaże nieprawdziwe dane, co spowoduje zaniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala w drodze decyzji, stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości 150 % stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych i płatnik składek zobowiązany jest opłacić zaległe składki wraz z odsetkami za zwłokę.

Organ rentowy końcowo zaznaczył, iż w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2008 r. do 31 marca 2009 r. wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek Firmy (...) -1 F. P. (1) wynosi 2,40 % podstawy jej wymiaru.

W odwołaniu z dnia 2 stycznia 2012 r. wnioskodawca F. P. (1) zakwestionował powyższą decyzję, zarzucając jej:

1) naruszenie przepisów prawa materialnego, a w szczególności:

- art. 2 pkt 9 i pkt 10, art. 28 ust. 2, art. 29 ust. 1, art. 34 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 1999, poz. 1673 z późn. zm.),

- art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1998 r. Nr 137, poz. 887 z późn. zm.),

2) nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych mających istotne znaczenie dla prawidłowego rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy,

3) sprzeczność dokonanych przez organ orzekających ustaleń z zebrany w sprawie materiałem dowodowym

Następnie wniósł o jej zmianę w całości i ustalenie, że składki na ubezpieczenie wypadkowe zostały określone przez stronę odwołującą się prawidłowo i zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Wnioskodawca zaznaczył, iż zgodnie z okolicznościami faktycznymi prowadzi wyłącznie działalność w zakresie handlu detalicznego artykułami odzieżowymi, a w okresie objętym zaskarżoną decyzją nie wykonywał w ogóle działalności budowlanej dotyczącej budownictwa, jak przyjmuje organ rentowy. Wskazał świadków mogących potwierdzić charakter wykonywanej przez niego działalności. Ponadto wnioskodawca podkreślił, iż prawidłowo i zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa podał jako rodzaj przeważającej działalności objętej wpisem do rejestru REGON działalność w zakresie handlu detalicznego artykułami odzieżowymi, bowiem tylko ta działalność była faktycznie wykonywana przez niego. Działalność w zakresie handlu artykułami odzieżowymi jest działalnością przeważającą i ujętą w rejestrze REGON, a więc spełniającą wymagania wynikające

z dyspozycji art. 2 pkt 9 i pkt 10 oraz art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r.

o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U.

z 2002 r., Nr 1999, poz. 1673 z późn. zm.). Odwołujący się wskazał również, iż organ rentowy bezpodstawnie i nieprawidłowo uznał, że nieprawidłowo obliczył on składki na ubezpieczenie wypadkowe i dodatkowo zastosował „składkę sanacyjną” określoną w art. 34 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U., Nr 199, poz. 1673 z późn. zm.), gdyż dane przekazywane przez płatnika do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych były prawidłowe i prawdziwe tj. zgodne z okolicznościami faktycznym.

W odpowiedzi na odwołanie, przedstawionej do Sądu w dniu 4 lipca 2014 r., organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Wskazał, iż zaskarżoną decyzją organ rentowy podwyższył stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe, obowiązującą płatnika składek F. P. (2) Firma (...) - 1 m.in. w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2008 r. do 31 marca 2009 r. o 50 %, z powodu wykazania, w formularzach (...) za lata 2004 do 2008 nieprawidłowych danych dotyczących kodu (...), tj. rodzaju przeważającej działalności,

a w rezultacie zniżenia stopy procentowej. Zakład wskazał, iż w (...) o danych do ustalania składki na ubezpieczenie wypadkowe” (formularz (...)) składanych za lata od 2004 do 2008 płatnik składek wykazał w bloku IV pole 01 rodzaj działalności według (...), a powinien (...). Zakład zaznaczył, iż działając w oparciu o przepisy ustawy z dnia 30 października 2002 r. oraz rozporządzenia z dnia 29 listopada 2002 r. na podstawie danych zawartych w przekazywanych za trzy kolejne lata kalendarzowe odpowiednio: 2004 r.,

2005 r., oraz 2006 r. i 2005 r., 2006 r., oraz 2007 ustalał dla płatnika składek wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującej w roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy odpowiednio:

- od 1 kwietnia 2008 r. do 31 marca 2009 r. w wysokości 0,84 % podstawy wymiaru.

Organ rentowy zaznaczył także, iż w wyniku przeprowadzonej w dniach 25, 28, 29 i 30 marca 2011 r. kontroli płatnika składek na podstawie przedłożonych zaświadczeń o numerze identyfikacyjnym REGON z dnia 24 marca 2010 r. oraz z dnia 7 czerwca 2010 r., a także pisma z Urzędu Statystycznego w R. z dnia 19 maja 2010 r. stwierdzono, że aktualny:

- w latach 2004-2 008 rodzaj przeważającej działalności wg kodu (...) 2004 jest kod (...). wykonywanie robót ogólnobudowlanych związanych ze wznoszeniem budynków,

- na 31 grudnia 2009 r. rodzaj przeważającej działalności według kodu (...) 2007 jest kod (...). roboty budowlane związane ze wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieszkalnych.

Błędne podanie przez płatnika składek rodzaju działalności według (...) w (...) za lata 2004-2008, spowodowało w rezultacie ustalenie przez organ rentowy nieprawidłowej, zaniżonej wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe za poszczególne lata składkowe.

Sąd Okręgowy w Przemysłu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan faktyczny.

Wnioskodawca F. P. (1)- Firma U.H.P. (...)począwszy od 16 czerwca 1992 r. prowadzi działalność gospodarczą.

W dniach 25, 28-30 marca 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przeprowadził kontrolę u płatnika składek F. P. (1) U.H.P.

W protokole kontroli Zakład podał w szczególności, iż w informacji (...) za 2008 r. w bloku IV polu 01 – Rodzaj działalności wg (...) płatnik wskazał (...).

Ponadto organ rentowy wskazał, iż zgodnie z pismem Urzędu Statystycznego w R.

z dnia 19 maja 2010 r. znak WR- 6110-(...)w rejestrze REGON wg stanu na koniec kwietnia 2010 r. pod numerem identyfikacyjnym (...)znajduje się podmiot P.F.U.H.P. (...)ul. (...), (...)-(...) J.– Kod (...)aktualny

w latach 2004-2008 r. – to (...), czyli wykonywanie robót ogólnobudowlanych związanych ze wznoszeniem budynków oraz Kod (...)2007 aktualny na koniec grudnia 2009 r. - (...), czyli roboty budowlane związane ze wznoszeniem budynków mieszkalnych

i niemieszkalnych. Natomiast w zaświadczeniu o numerze identyfikacyjnym REGON z dnia 24 marca 2010 r. i 7 czerwca 2010 r. dla płatnika F. P. (1)U.H.P. (...) określono rodzaj przeważającej działalności ((...)2007) – (...). sprzedaż detaliczna wyrobów tekstylnych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach.

Zaskarżoną decyzją z dnia 8 grudnia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, iż stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek F. P. (3) – Firma (...) – 1 w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2008 r. do 31 marca 2009 r. podwyższa się o 50,00 %.

Ponadto w tej dacie wydane zostały też trzy inne decyzje:

1) znak: (...), w której Zakład stwierdził, że stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązująca płatnika składek F. P. (1)Firma (...)– 1 w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2005 r. do 31 marca 2006 r. wynosi 2,26% podstawy jej wymiaru.

2) znak: (...), w której Zakład stwierdził, że stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek F. P. (1)Firma (...)– 1 w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2006 r. do 31 marca 2007 r. podwyższa się o 50,00 %.

3) znak: (...), w której Zakład stwierdził, że stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą płatnika składek F. P. (1)Firma (...)– 1 w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2007 r. do 31 marca 2008 r. podwyższa się o 50,00 %.

W związku z odwołaniami wnioskodawcy od tych decyzji sprawa była przedmiotem rozstrzygnięcia tut. Sądu. Prawomocnymi wyrokami odpowiednio w sprawach sygn. akt III U 97/12 (z dnia 21 sierpnia 2012 r.), III U 98/12 (z dnia 29 czerwca 2012 r.) i III U 99/12

(z dnia 18 czerwca 2012 r.) zaskarżone decyzje zostały zmienione. Sąd przede wszystkim ustalił, że stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązująca płatnika składek F. P. (1) Firma (...) – 1 w roku składkowym obejmującym okres od

1 kwietnia 2005 r. do 31 marca 2006 r. wynosi 0,97% podstawy jej wymiaru, a nie 2,26%.

W konsekwencji Sąd przyjął, że brak podstaw do podwyższenia o 50% stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującej płatnika składek w kolejnych latach składkowych obejmujących okres od 1 kwietnia 2006 r. do 31 marca 2007 r. i od 1 kwietnia 2007 r. do 31 marca 2008 r. W toku tych postępowań, a w szczególności w sprawie III U 97/12, Sąd stwierdził, że na dzień 31 grudnia 2004 r. i w latach następnych, rodzajem przeważającej działalności prowadzonej przez wnioskodawcę – płatnika była sprzedaż detaliczna wyrobów tekstylnych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach ((...) 2007- (...)). Stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe pracowników firmy wnioskodawcy winna być zatem ustalona adekwatnie do rodzaju faktycznie prowadzonej działalności i związanych z nią zagrożeń i ich skutków. Handel detaliczny (z wyłączeniem handlu detalicznego pojazdami samochodowymi) zaliczony jest w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 listopada 2002 r. do 3 kategorii ryzyka. Stawka procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe dla tej kategorii wynosiła 0,97%. Stanowisko to w pełni zaakceptował Sąd Apelacyjny w Rzeszowie w wyroku z dnia 30 stycznia 2013 r. sygn. akt III AUa 1071/12, stwierdzając m.in., że płatnik w toku postępowania sądowego w sposób skuteczny wykazał rodzaj przeważającej działalności gospodarczej innej niż wynikająca z kodu (...) zapisanego w REGON.

Dowód:

- cztery decyzje (...) Oddział w R. z dnia 08.12.2011 r. znak:(...)
- protokół kontroli F. P. (1) przeprowadzonej w dniach: 25,28-30.03.2011 r.,
- pismo Urzędu Statystycznego w R. z dnia 19.05.2010 r.,
- zaświadczenie o numerze identyfikacyjnym REGON z dnia 24.03.2010 r.,
- zaświadczenie o numerze identyfikacyjnym REGON z dnia 07.06.2010 r.,
- zaświadczenie o wpisie do działalności gospodarczej z dnia 27.07.2001 r.,
- zaświadczenie o wpisie do działalności gospodarczej z dnia 22.03.2010 r.,
- zaświadczenie o wpisie do działalności gospodarczej z dnia 01.06.2010 r.,
- formularze (...) informacje o danych na ubezpieczenie wypadkowe,
- akta tut. Sądu sygn. akt III U 97/12 i 98/12: prawomocne wyroki z dnia 29.06.2012 r. i 21.08.2012 r.)

W toku nin. postępowania Sąd również ustalił, iż przedmiotem prowadzonej przez F. P. (1)U.H.P. (...)działalności gospodarczej była i nadal jest sprzedaż detaliczna wyrobów tekstylnych, odzieży, obuwia i wyrobów skórzanych, zegarków, zegarów i biżuterii prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach. Rozpoczynając prowadzenie działalności gospodarczej wnioskodawca jako jej przedmiot wskazał oprócz handlu hurtowego, detalicznego i komisowego z wyłączeniem handlu pojazdami samochodowymi

i motocyklami, również budownictwo, jednakże w branży budowlanej nigdy nie rozpoczął działalności, skupiając się na branży odzieżowej. Wnioskodawca założył trzy sklepy odzieżowe w J., a także stoisko z odzieżą w Galerii (...)

w R.. Sprzedaż detaliczna wyrobów tekstylnych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach stanowi rodzaj przeważającej działalności prowadzonej przez wnioskodawcę.

Dowód :

- akta tut. Sądu sygn. akt III U 97/12 i 98/12: księga przychodów i rozchodów za lata 2006 – 2008 z oświadczeniem wnioskodawcy, wykazy pracowników zatrudnionych w latach 2006 -2008 na stanowiskach ekspedientek wraz z listą płac pracowników za grudzień 2006, 2007 i 2008,

- wykaz pracowników zatrudnionych w 2009 r. na stanowiskach ekspedientek wraz z listą płac - k. 20-34,

- zeznania świadków: U. T. (nagranie rozprawy z dnia 12.09.2014 r. min. 23),

J. P. (nagranie rozprawy z dnia 12.09.2014 r. min. 17).

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach organu rentowego, jak też aktach poprzednich postępowań sądowych. Na wiarę zasługują również zeznania świadków: U. T. i J. P. wskazujące, iż prowadzona przez odwołującego się działalność gospodarcza dotyczyła i nadal dotyczy przede wszystkim sprzedaży artykułów odzieżowych. Ponadto zeznania te w pełni korespondują z treścią zaświadczeń nr REGON z dnia 24 marca 2010 r. i 7 czerwca 2010 r. oraz wpisu do ewidencji działalności gospodarczej z dnia 1 czerwca 2010 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie wnioskodawcy F. P. (1) jest zasadne, gdyż decyzja organu rentowego wydana została w oparciu o niedostateczne ustalenia faktyczne, a w konsekwencji z naruszeniem przepisów prawa materialnego.

Zgodnie z przepisem art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r.

o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r., Nr 167, poz. 1322 ze zm.) zwaną dalej ustawą wypadkową w razie nie przekazania przez płatnika składek danych lub w razie przekazania nieprawdziwych danych określonych w art. 31 ustawy, na skutek czego dochodzi do zaniżenia składek na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala ponownie stopę procentową składki w wysokości 150 % stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych. Zobowiązuje też płatnika do opłacenia zaległych składek wraz z odsetkami z zwłokę.

Przy czym według art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442 ze zm.) stopa procentowa składek na ubezpieczenie wypadkowe jest zróżnicowana dla poszczególnych płatników składek

i ustalana w zależności od poziomu zagrożeń zawodowych i skutków tych zagrożeń.

Składka na ubezpieczenie wypadkowe ustalana jest na rok składkowy obejmujący okres od 1 kwietnia danego roku do 31 marca roku następnego. Płatnicy składek podzieleni są na dwie grupy: pierwsza obejmuje zgłaszających do ubezpieczenia wypadkowego nie więcej niż 9 ubezpieczonych, a druga, w skład której wchodzi zgłaszający do ubezpieczenia wypadkowego co najmniej 10 ubezpieczonych. Dla płatników składek zgłaszających do ubezpieczenia wypadkowego co najmniej 10 ubezpieczonych stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe jest zróżnicowana. Podstawę zróżnicowania stanowi kategoria ryzyka ustalana zarówno na poziomie grup działalności jak i płatników składek. Kategoria ryzyka ustalana jest na podstawie danych za trzy kolejne lata kalendarzowe przekazywanych przez płatników składek do ZUS na formularzu (...) (art. 31 ustawy). W tej grupie płatników zasadą jest, że opłacają oni składkę według ustalonej przez ZUS zindywidualizowanej stopy procentowej. Stanowi ona iloczyn stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe właściwej dla grupy działalności, do której należy płatnik i wskaźnika korygującego ustalanego dla danego płatnika stosownie do zasad określonych

w art. 31 ustawy i § 5 - § 8 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków (Dz. U. Nr 200, poz. 1692 ze zm.).

Wskaźnik korygujący ustala się na rok składkowy w zależności od kategorii ryzyka ustalonej dla płatnika składek. Stosownie do treści art. 29 ust. 1 ustawy wypadkowej płatnik składek, o którym mowa w art. 28 ust. 2, należy do grupy działalności ustalonej dla jego rodzaju działalności według (...) ujętego w rejestrze REGON w dniu 31 grudnia poprzedniego roku. Płatnik składek zgłoszony w Zakładzie w okresie od dnia 1 stycznia danego roku do dnia 31 marca następnego roku należy do grupy działalności ustalonej dla jego rodzaju działalności według (...) ujętego w rejestrze REGON w dniu, od którego płatnik składek jest w Zakładzie zgłoszony (art. 29 ust. 2 ustawy). Równocześnie zgodnie z art. 30 ust. 4 ustawy wypadkowej, kategorie ryzyka dla grupy działalności ustala się w oparciu o dane Głównego Urzędu Statystycznego za trzy ostatnie lata kalendarzowe, dostępne w dniu 31 stycznia danego roku. Kategorię ryzyka dla płatnika składek ustala się na podstawie określonych w ustawie danych przekazanych przez płatnika za trzy kolejne, ostatnie lata kalendarzowe, które płatnik składek jest obowiązany przekazać do dnia 31 stycznia danego roku za poprzedni rok kalendarzowy – art. 31 ust. 5 i 6 ustawy wypadkowej.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca jako płatnik składek należący z uwagi na liczbę zatrudnionych pracowników do kategorii płatników określonych w art. 28 ust 2 ustawy wypadkowej miał obowiązek - między innymi - przekazać do ZUS dane za trzy kolejne lata kalendarzowe do dnia 31 stycznia danego roku, umożliwiające ustalenie przez Zakład wysokości wskaźnika korygującego na rok składkowy. Stosownie do normy prawnej zawartej w art. 34 ust. 1 ustawy wypadkowej przekazanie nieprawdziwych danych lub nieprzekazanie wymaganych danych, o których mowa w art. 31 tej ustawy skutkuje przewidzianą w nim sankcją. Przepis ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do płatników składek, o których mowa w art. 28 ust. 1 i art. 33 ust. 1 i 2, którzy nieprawidłowo ustalili liczbę ubezpieczonych lub grupę działalności, przy czym, jeżeli płatnik składek stwierdzi nieprawidłowość, obowiązany jest on ponownie ustalić stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe we własnym zakresie (art. 34 ust. 3 ustawy). W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2, płatnik składek zobowiązany jest złożyć brakującą informację lub dokonać korekty nieprawidłowej informacji (art. 34 ust. 4 ustawy).

Zebrany w nin. postępowaniu materiał dowodowy pozwala na ustalenie, że na dzień 31 grudnia 2004 r., a także w latach późniejszych, rodzajem przeważającej działalności prowadzonej przez wnioskodawcę była sprzedaż detaliczna wyrobów tekstylnych prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach ((...) 2007 – (...)). W rezultacie nie można przyjąć, że stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe w wysokości 0,84% za rok składkowy 2008/2009 była zaniżona oraz że jej ustalenie było konsekwencją umyślnego działania wnioskodawcy F. P. (1). Błędne podanie przez niego rodzaju działalności wg (...) nie było nacechowane chęcią wprowadzenia w błąd organu rentowego.

W tym miejscu konieczne jest wskazanie, że w związku z prawomocnym rozstrzygnięciem zawartym w wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie sygn. akt III AUa 1071/12 w niniejszej sprawie zachodzi skutek powagi rzeczy osądzonej w myśl art. 366 k.p.c.

w zw. z art. 365 § 1 k.p.c. Oznacza to, że rozstrzygnięcie zawarte w tym orzeczeniu stwarza stan prawny taki, jaki z niego wynika. Sąd rozpoznając między tymi samymi stronami nowy spór musi przyjąć, że dana kwestia prawna kształtuje się tak, jak przyjęto to w prawomocnym wcześniejszym wyroku (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2011 r. I BU 2/11 oraz 16 września 2009 r. I UK 121/09).

Ponadto w doktrynie przyjmuje się, iż jedynie zawinione zachowanie płatnika kwalifikuje się do subsumcji przepisu art. 34 ustawy wypadkowej, a w orzecznictwie dominuje pogląd, że jeżeli płatnik składek przekazał obiektywnie nieprawdziwe dane, będąc przekonany o ich zgodności z rzeczywistością, odpada podstawa dla naliczenia stopy procentowej składki na cały rok składkowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych. W wyroku z dnia 16 czerwca 2011 r. Sąd Najwyższy wypowiedział się, iż art. 34 ust. 1 ustawy z 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych pozwala na zastosowanie sankcji w nim przewidzianej tylko w przypadku podania nieprawdziwych danych, a nie danych nieprawidłowych.

Stwierdzenie, czy strona nie ponosi, czy też ponosi, odpowiedzialność na zasadzie art. 34 ust. 1 ustawy z 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych musi być podejmowane indywidualnie, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności, których dopiero łączna ocena może doprowadzić do konkluzji, że w tej konkretnej sprawie wymierzenia składki wypadkowej podwyższonej było zgodne lub nie do pogodzenia z normą prawną zawartą w powołanym przepisie i oceniana także przez pryzmat zasady zaufania jednostki do państwa i stanowionego przez to państwo prawa ((...) 15/11, LEX nr 964457). Z kolei w wyroku z 20 maja 2004 r., II UK 403/03 (OSNP 2005 nr 3 poz. 44) Sąd Najwyższy przyjął, że decyzja o podwyższeniu stopy procentowej składki nie jest uznaniowa, ale to w żaden sposób nie wpływa na jej represyjny i prewencyjny charakter. Nie można natomiast przyjąć, że odpowiedzialność płatnika składek na podstawie tego przepisu ma charakter obiektywny i w związku z tym występuje w każdym przypadku podania nieprawdziwych danych, prowadzących do zaniżenia wysokości należnych składek. Nie ma bowiem uzasadnienia dla wymierzenia tej sui generis kary, bez oceny okoliczności będących przyczyną wadliwości informacji. Wynikająca z niego sankcja będzie miała zatem zastosowanie do płatnika, który ponosi winę, nawet w jej najlżejszym stopniu, za przekazanie nieodpowiadających prawdzie danych. Ujawnienie błędu w deklaracji pociąga za sobą obowiązek zapłacenia podwyższonej składki. Nie jest to jednak odpowiedzialność absolutna. Stosowanie przepisów o zabarwieniu penalnym nie może bowiem prowadzić do rezultatu, który byłby sprzeczny z podstawowymi zasadami konstytucyjnymi, wywodzonymi z klauzuli demokratycznego państwa prawnego - zasady zaufania obywatela do państwa i stanowionego przezeń prawa oraz zasady bezpieczeństwa prawnego. Podmiot, który wadliwie wypełnia swój obowiązek musi mieć możliwość obrony i wykazania, że niedopełnienie tego obowiązku było następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności. Nie chodzi tu o winę podmiotu, lecz obiektywną odpowiedzialność z możliwością zwolnienia w określonych okolicznościach. Wyrażony pogląd wskazuje na możliwość zwolnienia się z odpowiedzialności za podanie obiektywnie nieprawdziwych danych z przyczyn niezależnych (niezawinionych) przez płatnika.

Wskazać należy więc, iż pojęcia danych nieprawidłowych nie jest tożsame z pojęciem danych nieprawdziwych. W tym ostatnim przypadku chodzi o zawinione zachowanie płatnika, ukierunkowane na wprowadzenie organu rentowego w błąd, o takim zachowaniu nie może być mowy w niniejszej sprawie. Całokształt okoliczności wskazuje, iż o ile błędnie podawano w Informacjach (...) oznaczenie rodzaju faktycznie prowadzonej działalności przez wnioskodawcę według Polskiej Klasyfikacji Działalności, to jednakże błędne dane zostały wprowadzone w sposób nieumyślny, a nie zamierzony i celowy.

W ocenie Sądu Okręgowego okoliczność ta nie wyczerpuje hipotezy normy prawnej zawartej w art. 34 ust. 1 ustawy wypadkowej, a zatem zaskarżoną decyzję należało zmienić i ustalić, że stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązująca płatnika składek F. P. (1) – Firma (...) - 1 w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2008 r. do 31 marca 2009 r. nie ulega podwyższeniu o 50 %. Takie rozstrzygnięcie jest tym bardziej konieczne, skoro prawomocnie rozstrzygnięto w sprawie sygn. akt III U 97/12, iż prawidłowa stopa składki wypadkowej w roku składkowym od 1 kwietnia 2005 r. – 31 marca 2006 r. wynosiła 0,97%.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w pkt I-szym wyroku - na mocy przytoczonych przepisów i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania, zawarte w punkcie II wyroku, znajduje uzasadnienie w przepisach art. art. 98 k.p.c., art. 99 k.p.c. i 108 k.p.c. oraz § 11 ust. 2 w związku z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 490 ze zm.). Sąd uznał, iż pełnomocnik wnioskodawcy z zaangażowaniem reprezentowała swego mocodawcę. Składane wnioski dowodowe zmierzały do szybkiego

i rzetelnie wyjaśnienia sprawy. Każdy wniosek dowodowy został należycie uzasadniony. Pełnomocnik aktywnie uczestniczyła też w rozprawie. Stąd Sąd dwukrotnie zwiększył minimalną stawkę opłaty z tytułu zastępstwa.

ZARZĄDZENIE

1) odpis wyroku z uzasadnieniem proszę doręczyć:

- pełnomocnikowi ZUS O/R. J. D..

2) kal. 14 dni.

P-śl, 22 września 2014 r.